

عنوان مقاله:

نقد ترجمه بخش هایی از رمان «سيدات القمر» با تاکید بر تکنیک های هفت گانه

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های ترجمه در زبان و ادبیات عربی، دوره 12، شماره 26 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

محمدنبی احمدی - دانشیار، گروه زبان و ادبیات عربی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

یحیی بابایی - دانشجوی کارشناسی ارشد مترجمی زبان عربی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

خلاصه مقاله:

هر یک از نظریه پردازان ترجمه کم و بیش توانسته اند با آثار و آرای خود بر تاریخ ترجمه موثر باشند. از این میان ژان پل وینه و ژان داربلنه در سال ۱۹۵۸ میلادی کتابی را با عنوان «سبک شناسی تطبیقی فرانسه و انگلیسی» منتشر کردند. این کتاب تکنیک هایی را معرفی می کند که هر مترجمی از آن بهره می برد و با توجه به تاثیر چشم گیری که این اثر در تاریخ ترجمه داشته به مرجع مهمی برای تکنیک های ترجمه تبدیل شده است. در پژوهش حاضر پس از ارائه تعریفی گذرا برای هر یک از این تکنیک ها برای هر کدام نمونه هایی ذکر شده است. این نمونه ها بعد از کاوش و مقایسه متن ترجمه با متن اصلی رمان مشهور «سيدات القمر» و متناسب با همان تکنیک انتخاب شده است تا به واکاوی ترجمه این رمان بپردازد که تالیف جوخه الحارثی (۲۰۱۰ میلادی) است و محمد حزبائی زاده آن را با عنوان «بانوان ماه» ترجمه کرده است. این مقاله درصدد است که ترجمه این رمان را با استناد به آرای نظریه پردازان مشهور ترجمه ارزیابی کند و در یک پژوهش مساله محور با روش تحلیلی- توصیفی میزان گرایش و موفقیت مترجم را در به کارگیری این تکنیک ها بسنجد که در پایان نتیجه می گیرد مترجم به خاطر توجه ویژه به فهم خواننده و ارتباط با او، رویکردی مقصدگرایانه داشته است؛ بنابراین، برای خلق یک متن روان و قابل فهم، تکنیک های مستقیم را کمتر به کار گرفته و بیشتر از روش های غیرمستقیم بهره برده است تا در نهایت، ترجمه ای خواندنی به زبان فارسی ارائه کند که عبارات و اصطلاحات آن برای مخاطبان فارسی زبان آشنا و خالی از ابهام و پیچیدگی بوده و با سطح خوانندگان یک رمان متناسب است.

کلمات کلیدی:

نقد، وینه و داربلنه، سیدات القمر، تکنیک های هفتگانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1559790>

